

[Riishøj]

Der er trods alt 100.000 mennesker her i landet, der har andel i vindmøller; det hjælper jo gevaldigt, når man har et lokalt ejerskab og et lokalt engagement; det viser erfaringerne også på dette område. Det er dog de 300 MW, som er udbygget på frivillig basis og ikke gennem tvangsforanstaltninger, mens det altså skaber store problemer at finde placeringer for vindmøller inden for elværksregi, hvor engagementet jo mildt sagt ikke er det samme.

Så nævner hr. Kim Behnke – jeg går lidt på tværs af indlæggene – at vi plastrer landskabet til med vindmøller. Det er jo altså ikke nødvendigt. I løbet af få år vil vi formodentlig have møller på markedet, som er helt rentable, på en halv megawatt og op til en hel megawatt, og det vil sige, at hvis vi forestiller os 1 MW-møller, kunne vi jo nøjes med ca. 1.500 i hele landet og opfylde målsætningerne. Det fif kan man ikke lave sådan lige automatisk, men det viser dog størrelsesordenen af de muligheder, der er ved konvertering af ældre møller til mere ydedygtige møller. Der er jo en kæmpemæssig forskel mellem at have en mølle på 55 kW på en god placering og så en mølle på en halv eller en hel megawatt.

Dér tror jeg der sker noget; sådan opfattede jeg ministeren. Med den undersøgelse og oven i købet med seneste dato på med hensyn til udskiftning af gamle møller vil der ske noget, og dér håber jeg også, at energiministeren vil samarbejde med miljøministeren, sådan at der ikke er disse landsplanblokeringer for, at ældre møller kan udskiftes, så man kan gå i gang allerede nu, mens de ældre møller er eksisterende, med den landsplanlægning, som er nødvendig, og de regler, som skal opfyldes, høringer osv., så man direkte kan gå over fra ældre møller til nye uden en lang og kompliceret og bureaukratisk procedure.

Derimod skuffer det mig noget, at man ikke vil prøve at ændre bekendtgørelsen nu, fordi der er disse stridspunkter; men dér mærker jeg hr. Poul Nielsens ånde i nakken på energiministeren. Bekendtgørelsen volder problemer. Der er ingen tvivl om, hvad det drejer sig om. Det er, at elværkerne reelt i dag bestemmer prisen for nettilslutning ved at forhindre lokale vindmøllelav i at opstille til det nærmeste punkt. Hvor der er et udmærket nærmeste punkt, vil man ikke, og vi har en stribe af sager rundt omkring i landet på det område; men

dér vil man altså ikke gribe ind på nuværende tidspunkt.

Men jeg fornemmer alligevel hos energiministeren en vilje til at gribe ind, hvis der ikke sker noget meget snart, for vi har fået en lov, som ikke virker – ganske enkelt. Der er ingen udbygning, alt er gået i stå, og så må man altså lave en justering, som er nødvendig, og dér må udgangspunktet være det nærmeste punkt på kilovoltnettet, og så må man, hvis det skal fraviges, have særdeles gode begrundelser for at gøre det.

Men der skal en omvendt bevisbyrde til og ikke den nuværende praksis, hvor der reelt er en blokering, og jeg er sikker på, at vi i udvalget vil få en hel del diskussion og også fortsatte henvendelser med hensyn til alle de sager, der kører rundt omkring i landet, og som virker meget uheldige, også i forhold til intentionerne med denne lov.

Så vi har en god vindmøllelov, der overhovedet ikke fungerer, fordi der altså er nogle ting i bekendtgørelsen, der volder problemer, som allerede i dag er velkendte. Men jeg ser frem til, at energiministeren i løbet af kort tid vil ændre på bekendtgørelsen, hvis det fortsat viser sig, at de blokeringer er til stede.

Det ville heller ikke gøre noget for min skyld, hvis man opretholdt elværksaftalen, selv om den ikke virker og man ikke kan sige, at den er opfyldt. Men jeg ville foretrække, at man så i stedet ændrede bekendtgørelsen og sikrede lokale initiativer langt bedre arbejds- muligheder, end tilfældet er i dag.

Det skuffer mig også, at man ikke kan komme igennem med noget nytænkning med hensyn til placering af møller på søterritoriet. Det må dog være kvaliteten her, det drejer sig om, kvaliteten af projekterne, og ikke om en bestemt organisation – i dette tilfælde elselskaberne – har et monopol på offshore-møller. Der burde simpelt hen være en kvalitetsvurdering slet og ret. Udmærkede projekter på dette område har jo været langt fremme, men er blevet blokeret, fordi Socialdemokratiet ikke har villet være med til, at der kom en forbrugerejet vindmøllebygning til havs, på trods af at intet kvalitetsmæssigt kunne tale imod, at man gennemførte projektet.

Der vil altid være nogle protester. Det er, hvad der har været i en masse andre tilfælde hver eneste gang – det er derfor, man har en